

fæstet 23. April 1915. (Lov-Tid. Nr. 106). Er straks traadt i Kraft.

Loven gaar ud paa, at indtil den 31. December 1915 kan Gæld, der er sikret ved Pant i fast Ejendom, ikke paa Grundlag af Opsigelse fra Kreditors Side fordres betalt, medmindre Skyldneren undlader rettidig at betale Renter eller stipulerede Afdrag eller paa anden Maade misligholder Pantebrevets Bestemmelser. (Dog er Skyldneren, hvis Kreditor henvender sig til ham derom, pligtig til inden Forløbet af 14 Dage at afgive skriftlig Erklæring om, hvorvidt han vil gøre Brug af sin Ret efter foranstaaende). — I Tilfælde, hvor Forholdene særlig taler derfor, skal dog Justitsministeren kunne gøre Undtagelse fra fornævnte Bestemmelse, ligesom Ministeren under tilsvarende Betingelser skal kunne bestemme, at Gælden fra det Tidspunkt, til hvilket den — bortset fra foranstaaende Bestemmelse — lovlig kunde have været opsagt, efter Forfaldstid skal forrentes med indtil 1 pCt. højere Rente end den i Pantebrevet fastsatte.

I Lovforslaget — der var motiveret ved, at det kunde befrygtes, at de foreliggende Kriseforhold med stærkt Kursfald paa Værdipapirer kunde friste Pantekreditorer til at søge at skaffe sig kontante Penge ved i stort Omfang at opsigte deres pantesikrede Fordringer, hvorved der vilde beredes Grundejerne særlige Vanskeligheder — blev i Folketinget, efter Forslag af Udvalget, indføjet den ovenfor i Parentes anførte Bestemmelse om, at Pantekreditor skal have Ret til at faa Debtors Erklæring om, hvorvidt han agter at gøre Brug af den ham ved Loven givne Ret til at lade være at udbetale Pantegælden i Tilfælde af Opsigelse. — Foranlediget ved nogle Bemærkninger i Folketingets Betænkning angaaende den Justitsministeren tillagte Myndighed til 1) at dispensere fra Loven saavel som til 2) at forlange Renten af Pantegælden forhøjet svarede Justitsministeren: ad 1), at Ministeriet, hvor Spørgsmaalet giver Anledning til alvorlig Tvivl, vil høre vedkommende Ligningsmyndigheder, og ad 2), at den Myndighed, der lægges i Justitsministerens Hænder, kun skal blive benyttet til at hjælpe Kreditor til at undgaa Tab, f. Eks. fordi han selv maa laane Penge til en højere Rente end den, der er stipuleret i Panteobligationen. — I Landstinget vedtoges Lovforslaget, som det var oversendt fra Folketinget.